

Nr. 6.

An. V.
1881.

Gherl'a

22 Mart
3 Aprilu.

AMICULU FAMILIARU

Apare totu in a două Domineca. — Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pe unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

ROMANI'A — REGATU.

Bucuresci 14/26 martisoru 1881.

In siedintia de astadi a Camerei, d. generare Lecca a interpelatu pe guvernul in privintia implinirii dorintiei si vointiei natiunei, necontentitu manifestate, de-a asigura catu mai bine stabilitatea Statului romanu, si prin urmare de-a proclama pe Domnitoriu de Rege alu Romaniei.

D. generare Lecca depuse urmatoarea propunere:

„In faci'a impregiarilor existente si conformu vointiei staruitoare a natiunei necontentitu manifestata;

„Spre a 'ntari si mai multu stabilitatea si ordinea interioara si a se da cu acest'a inca o garantie ca monarchia romana, fiindu in aceleasi condituni ca alte state ale Europei, va pute inspira si mai multa incredere;

„Adunarea deputatiloru, in virtutea dreptului de suveranitate ce are natiunea:

„Aclama pe Maria S'a Regala Domnulu Carolu I ca Rege alu Romaniei.“

D. P. P. Carpp, luandu cuventulu, declara ca, proclamandu astadi regatulu, nu facemu decat a da o garantie mai multu ca voimu a corespunde menirii ce ensesi Europ'a ne-a datu, de a fi in Oriinte inainte-mergatorii civilizatiunei.

D. presedinte alu consiliului disé:

„D-loru, nu eu voiu contesta ferm'a, nu numai dorintia, ci vointia a natiunei de-a da Domnului Romaniei unu titlu care are una insemnatate mai positiva in ordinea de lucruri ce astadi domnesce in tota Europ'a.

Deca eu, si cu totu ministeriulu, m'am impotrivotu pana acum'a la proclamarea regatului, decu ve-am rogatu in totu-de-un'a se-amanati acesta cestiune, nu este pentru-ca eram de alta ideia, ci pentru-ca Europ'a se nu fia surprinsa si pentru-ca se-i damu garantii si mai mari ca acestu actu e cu totul nationalu si unanimu.

* Am declarat si credu c'am probat'o, mai cu sema de candu suntemu independinti, ca noi suntemu unu statu, o societate de ordine, de care Europ'a nu pute decat se se felicite. (Aplause.)

Astadi inse ati crediutu si-ati voitu se faceti mai 'nainte de catu guvernulu trebuia se ve propuna acestu actu maretiu. Noi ne vomu face datori'a ca se potemu convinge poterile Europei de sementintele ce au inspiratu pe Romani candu au proclamatu regalitatea.

Sunt incredentiatu ca poterile ne voru da

dreptate și voru recunoște Regatul Romanu, cum au recunoscutu toate faptele noastre nationale și de care credu că Europ'a nu se poate căi!" (Aplause.)

Lungi, unanime aplause și aclamări acoperira vocea d-lui Lecca, si-a d-lui presedinte alu consiliului.

D. Presedinte, C. A. Rosetti, se redicasă in petiție, și ast'felu presediu șiedinti'a.

Camer'a trecu in sectiuni, pentru a discuta propunerea d-lui generariu Lec'a.

Dupa-o diumetate de ora, d. Lec'a ceti raportulu comitetului delegatiloru și urmatoriulu proiectu de lege:

„Art. 1. Roman'a ié titlu de Regatu,

„Domnulu ei, Carolu I, ié pentru sene și moscenitorii sei titlulu de Rege alu Romaniei.

„Art. 2. Moscenitoriulu tronului va portá titlulu de Principe Regale.“

Adunarea aclamă din nou pe Maiestatele Loru Regele și Regin'a Romaniei și votă proiectulu de lege cu 99 voturi, adeca unanimitate.

Se otari că la 6 ore Camer'a și Senatul se mērga in corpu la Palatu pentru a felicitá pe Majestatele Loru; apoi se redicá șiedinti'a și ministrii se dusera la Senatu.

Dupa implinirea formelor, proiectulu se votă in unanimitate și se redicá șiedinti'a in strigarile caldurese:

Traiésca Romani'a! Traiésca Maiestatele Loru Regele și Regin'a Romaniei!

Indata dupa-ce s'a votatu proiectulu de lege memoratu in Camera, elu a fostu comunicatu Senatului, care inca erá adunatu. Metropolitulu declará in numele clerului, ca se sēnte fericitu, vediēndu, că reprezentantii natiunei oferu Suveranului corón'a regala. Fostulu ministru Cantacuzino dīse, că partid'a conservatōre este mândra a vedé implinindu-se unu actu, care corespunde dorintiei toturoru Româniloru. — Ministru-presedinte Bratianu multiamesce fiului marelui patriotu Cantacuzino — care s'a intrepusu la 1833 la Curtile europene pentru uniunea principatelor. Si Catargiu saluta in numele partidei conservative actulu proclamarei. Dupa unu discursu alu poetulu Alesandri, primitu cu aplause frenetice, proiectulu de lege se primesce unanimu și intre strigate de: Traiésca Regele Carolu I! Traiésca Regin'a Elisabet'a! Traiésca Roman'a!

RAPORTULU CONSILIULUI MINISTRILORU CATRA M. S. R. DOMNULU.

Mari'a T'a! Corpurile Legiuitōre, ecou fidelu alu vointiei unanime a natiunei, atātu de desu manifestata, au luatú initiativ'a si au votatu astadi, in unanimitate și fāra nici o deosebire de partidū, proiectulu de lege prin care Romān'a se proclama Regatu, și Mari'a T'a Regala, că si moscenitorii Tei, iéu titlu de Rege alu Romāniei.

Ministrii Mariei T'ale Regale, patrūsi de aceleasi sēntieminte că toti Romanii, au aderatu și s'au unitu cu acestu mare actu.

Romān'a, constituita in Regatu, complectēza și incoronēza oper'a regenerarei s'ale. Ea 'si dă unu nume, care este in acordu cu positiunea ce a dobēnditu că statu independinte. Domnulu Romāniei este Suveranulu seu, și acestu Suveranu, luāndu titlulu

de Rege, nu face decātu se continue a esercitá suveranitatea Domnului.

Prin noulu nume și titlu, mai bine precisate, mai bine definite, se intarescu mai multu stabilitatea și ordinea in Roman'a. Nu de lauri, nici de aureoli, Mari'a T'a ai trebuintia; căci acesti lauri și acēsta aureola ai sciutu se le căscigi, cu vitejii nostrii soldati, pe câmpii de bataie, și se pastrezi o pagina ilustra in istori'a neamului Romānescu. Ai reinviatu glori'a strabuna a Domniei Romāne; și dēca natiunea voiesce astadi a-Ti dă titlu de Rege, este că ai sciutu a cascigá loculu și titlulu unui Suveranu independinte, și a cuceri animele prin practicarea virtutiei și respectarea legalitatiei și libertatiei.

Regatul Romanu, Mari'a T'a, este ast'felu continuarea Domniei Romane; nu are nici altu programu, nici alte aspiratiuni, nici alte tendintie. Este o consacrare, o intarire mai multu, ce Romānii dau principiulu monarchicu, pe care Mari'a T'a ai sciutu a-lu plantá atātu de adūncu pe pamentulu Romaniei.

Forti'a morala și materiala a noului Regatu o vomu cautá colo unde ea eta: in sisapacticarea cu santienia a regimulu constitutionalu; in desvoltarea resurselorū noastre; in complectarea organizerei noastre sociale și economice; in fine, in continuarea unei politice leale și oneste, mantiēndu cele mai bune relatii cu tōte Poterile și inspirandu o egala incredere că si in trecutu.

Acēst'a este semnificarea, acēst'a este scopulu Regatulu Romānu. Ast'felu l'au intielesu Corpurile Legiuitōre, ast'felu l'au votatu, cu o unanimitate de care Romanii au datu de mai multe ori dovedi că o potu avea pentru ori ce fapta mare și nationala.

Acestea suntú și consideratiunile cari indēmna pe consiliulu de ministri se Te rōge plecatu a binevoi se sancționedi acestu alaturatu proiectu de lege.

Suntemu, cu celu mai profundu respectu,

Prea Inaltiate Dōmne,
ai Mariei T'ale

Prea plecati și supusi servitori,

Presedintele consiliului, ministru de finance, I. C. Bratianu.

Ministru de esterne, B. Boerescu.

Ministru de interne, A. Teriakiu.

Ministru de resbelu, Generalu Slaniceanu.

Ministru agriculturēi, comerçului și lucrariilor publice,

Colonelu N. Dabija.

Ministru cultelorū și instructiunei publice, B. Conta.

Ministru de justitie, D. Giani.

PRIMIREA LA PALATU.

Sâmbata, 14/26 Martie, la orele 6 postmeridiane, ambele Corpuri Legiuitōre avēndu in capu pe presiedintii lorū, Principele Dimitrie Ghic'a și d. C. A. Rosetti, pe I. P. S. S. Mitropolitulu Primatu, impreuna cu PP. SS. LL. Episcopii eparhifoti, s'au prezentatu la Palatu spre a sapune M. S. R. Domnului voturile date de Senatu și de Adunarea deputatiloru.

Dupa-ce au fostu introduse in sal'a Tronului, unde erau facia si dd-nii ministrii, Marfile Loru Regale 'Si-au facutu intrarea și S'au suitu pe Tronu, in midilocu celoru mai viui aclamatiuni. D-nii presiedinti alu Senatului și alu Adunarei deputatiloru s'au infaciosiatu inaintea Mariiloru Loru Regale, și presiedintele Senatului a rostitu urmatōrele cuvinte:

Mari'a T'a! Sunt mândru și fericitu că sōrtea m'a desemnatu a veni din partea Senatului și Adunarei deputatiloru, spre a dă cetire Mariei Vōstre Regale, legei ce s'a votatu astadi de tōte Corpurile Legiuitōre, și prin care se incoronēza dorintiele intregēi Romānia:

Apoi d. presiedinte alu Senatului a cetitu urmatōrele:

LEGE

Art. I. Romān'a ié titlulu de Regatu,

Domnulu ei, Carolu I, ié, pentru Sene și mostenitorii sei, titlulu de Rege alu Romaniei.

Art. II. Mostenitoriul Tronului va purtá titlulu de Principe Regalu.

D-nii senatori si deputati au esclamatu atunci: „Traiesca Regele, Traiesca Regin'a!”

— Domnulu a respunsu prin aceste cuvinte:

Mare si solemn este momentul in care reprezentantii natiunii au venit in giurulu Meu, spre a-Mi supune hotarirea unanima a Corpurilor Legiuitoare. Elu incepe o foia noua in cartea in care sta scrisa vieti'a poporului Románu, si incheie o perióda plina de lupte si de greutati, dar' si bogata in barbatesci silintie, in eroice fapte. In acestu momentu, voiú repetá ce'a-ce am spusu totu-dé-un'a, cá vointi'a natiunii a fostu pururea caláuz'a Domniei Mele. De cinci-spre-diece ani sunt Domnulu incungiuratu cu dragostea si cu increderea natiunii; aceste sémtime dille bune le-au inveselitu, dille negre le-au intaritu intre noi. Mándru dar' am fostu cá Domnu, scumpu Mi-a fostu acestu nume pe care s'a reversatu in trecutu raze de glorie si de marire; pentru viitoriu inse Románi'a a creditu cá este necesaru si conformu cu intinderea, cu insemnatatea si cu puterea dobândita si manifestata prin acte neindoelnice si cari au inaltiatu numele ei, de a se proclamá in Regatu. Nu dar' pentru Mine personalu, ci pentru marirea tierci Mele primescu titlulu care exprima dorinti'a cea mai viue care arde de atát'a tempu in peptulu fia-carui Románu, dar' care nu schimba intru nimicu legaturile strénse stabilite intre Natiune si Mine, si care au doveditu cátu suntu de tari evenimentele ce le-am petrecutu impreuna.

Fie cá primulu Rege alu Romaniei se se bucure de ace'asi iubire cá acelu care pâna astadi a fostu si remane Domnulu ei; cá-ci, pentru Mine, dragostea acestui nobilu si vitézu poporu, cáru am datu anim'a si sufletulu Meu, este mai scumpa si mai pretioasa decâtu tóte maririle cari incungióra Corón'a.

Aceste cuvinte, desu intrerupte de aclamatiunile asistentiei, au fostu urmate de urrările cele mai entusiaste. Apoi Domnulu, pogorindu-Se de pe Tronu, a subscrisu in faci'a reprezentantiloru natiunii, decretulu de sanctionare a legei.

Majestatile Loru, neincetatu aclamate, s'au apropiatu apoi de d-nii presiedinti alu Senatului si alu Adunarei deputatiloru, precum si de I. P. S. S. Mitropolitulu Primatu si de PP. SS. LL. parintii Episcopi, le-au multiamitu pentru urrările exprimate, si S'au intretienutu asemenea, in modulu celu mai gratiosu, cu d-nii senatori si deputati.

In tempulu cátu a duratu acésta ceremonie, o ne-numerata multime, compusa din persóne de tóte starile sociale, se adunasé impregiurulu Palatului si pe stradele laterale manifestându, prin nesfêrsite urrări, fericirea cu care participá la marele actu proclamatu de reprezentantii natiunii.

Majestatile Loru, incongiurate de I. P. S. S. Mitropolitulu Primatu, de d-nii presiedinti, alu Senatului si alu Camerei si de d. presiedinte alu Consiliulu de ministri, S'au aretatu pe balconu si au multiamitu poporului, venit spontaneu pentru a salutá pe Regele si Regin'a Romaniei.

Dupa acésta, Augustii Suverani S'au retrasu in apartamentele Loru.

PROCLAMAREA REGALITATII.

CAROLU I.

Prin grati'a lui Dumnezeu si vointi'a nationala, Domnu alu Romaniei.

La toti de facia si viitori, sanetate.

Corpurile Legiuitoare au adoptatu, si noi sanctionámu ce urméza:

LEGE

Art. I. Románi'a ié titlulu de Regatu.

Domnulu ei, Carolu I, ié, pentru Sine si moscenitorii Sei, titlulu de Rege alu Romaniei.

Art. II. Moscenitoriulu Tronului va purtá titlulu de principe regalu.

Acésta lege s'a votatu de Adunarea deputatiloru, in siedinti'a s'a din 14 Martie 1881, si s'a adoptatu cu unanimitate de 99 voturi.

Presiedinte, C. A. Rosetti.

(L. S. A. D.)

Secretariu, C. Poroineanu.

Acésta lege s'a votatu de Senatu, in siedinti'a din 14 Martie 1881, si s'a adoptatu cu unanimitate de 40 voturi.

Presiedinte, Dimitrie Ghic'a.

(L. S. S.)

Secretariu, D. Pisca.

Promulgámu acésta lege si ordonámu cá ea se fie investita cu sigilulu Statului si publicata prin Monitorulu Oficialu.

Data in Bucuresci, la 14 Martie 1881.

[L. S. St.]

CAROLU.

Presiedintele consiliulu ministriloru si ministru de finance, I. C. Bratiannu.

Ministru afaceriloru straine, B. Boerescu.

Ministru de interne, Al. Teriakiu.

Ministru de resbelu, Generalu G. Slaniceanu.

Colonelu N. Dabija.

Ministru cultelor si alu instructiunii publice, B. Conta.

Ministru justitiei, D. Giani.

MANIFESTARILE.

Indata ce s'a afluu in capitala cá s'a votatu de Camera proclamarea Regatului, tóte casele din tóte stradele, s'au impodobitu cu stéguri care fálfaiau veselu sub ceriulu albastru, acestu ceriu despre care poetulu nostru V. Alesandri, dicea cá si elu se bucura, dându-ne una di din cele mai frumoése, mai senine, mai pline de radie stralucitóre.

Pe la 7 óre ser'a, Calea Victoriei, Bulevardulu si stradele adjacente, iluminate mai pretutindeni erau pline de-o multime entusiasta. Pe piéti'a teatrului, la gradin'a Episcopiei cántau musice militare.

Din cându in cându se facea o misicere in multime, se audiau urrări departate, stradele se umpleau de lumina, trasurile se opreau, multimi de cetatieni, in conducte cu facile, treceau mergéndu spre Palatu, unde urrările loru entusiaste se amestecau cu urrările multimei.

Unele din acele manifestari se oprira apoi la d. Rosetti si la d. Bratiannu.

Comerciulu din Bucuresci, corpulu profesoralu, studentii Universitatiei, junimea scóleloru, in numeru imposantu, s'au infaciosiatu pe réndu inaintea Palatului aclamându cu entusiasm pe Majestatile Loru, care au chiamatu inaintea Loru membrii din aceste deputatiuni, cu cari s'au intretienutu cu cea mai mare afabilitate.

In mai multe rénduri, Majestatile Loru au esitu pe balconu si au multiamitu cetatieniloru.

Pâna sér'a târdiu, de si, in dóue-trei rénduri, picurá, cea mai mare animatiune a domnitu pe strade si impregiurulu Palatului.

Constatámu cá nici odata entusiasmulu poporatiunei capitalei n'a fostu mai mare, mai sinceru, mai deplinu. Tóte sufletele se cofundasera intr'unu singuru sémtimeнту de bucuria.

BUCURESCI 16/28 MARTISIORU 1881.

Traiésca Regele si Regin'a! e strigatulu ce resuna de Sambata in Romani'a intréga, si ori pe unde este o suflare romanésca.

Traiésca Regele! care si-a cascigatu coron'a regala, pentru sene si pentru tiér'a s'a, inca din diu'a de 28 noemvre 1877, cându defilau 'nainte-i gloriosii invingatori ai Plevnei cadiute.

Traiésca Regele! care a radicatu atátu de susu demnitatea corónei Romaniei, prin respectulu si intarirea institutiunilor politice ale Statului Român.

Traiésca marele Rege! care in diu'a cându reprezentantii natiunei vinu in corpore si plini de entusiasmu se-i presiute coron'a regala, le respunde:

„Pentru Mine, dragostea acestui nobilu si vitézu „poporu, cărui am datu inim'a si sufletulu Meu, este „mai scumpa si mai pretiósá decâtu tote maririle cari „incungiora Coron'a.“

Traiésca Regin'a! care prin calitatile nepretiuete ale inimei si ale spiritului Seu, urméza, cu unu adausu de stralucire, traditiunea vecinicu venerata a Dómnelor romane.

Punerea corónei regale pe capulu Alesului natiunei din 1866, este incoronarea operei inceputa la 1821, reluata la 1848 si urmata cu o vigóre si dibacfe mai pre susu de ori-ce s'ar' poté spune dela 1856 pâna astadi.

Generatiunea si barbatii esceptionali, cari au condusu destinatele Romaniei in acestu spatiu de tempu, potu dice cá au traitu secolii.

Se ne descoperimu astadi fruntea inaintea lor; ei represinta singuri, pentru o vietia de omu, o munca de secolii.

Marétia misiune le-a fostu datu lor se indeplinesca si cu mare glorie 'si-au indeplinitu-o. Mare va fi si memori'a lor in recunoscinti'a generatiunilor de fačia si viitóre ale Romaniei.

Diu'a de 14 Martiu 1881 incheie intr'unu modu stralucitu seri'a de mari fapte sevêrsite dela 1877 pâna astadi. Cându ne uitámu inapoi, numai cu patru ani, suntemu in dreptu a ne mirá si a ne mândri de calea ce amu percursu pe tóte terémurile, si pe celu politicu si pe celu militariu, si pe celu economicu, intr'unu asié scurtu spatiu de tempu.

Acum patru ani erám inca priviti cá vasali ai imperiului otomanu.

De trei ani suntemu independenti, si de unu anu independenti'a nóstra e recunoscuta de tóte poterile.

Acum patru ani eramu priviti cu óre-care dispretiu de mai toti strainii, si chiar' noi, afara de puçine esceptiuni, n'aveamu neci o incredere in noi ênsi-ne, nu aveamu aprópe neci o stima pentru noi ênsi-ne.

Astadi lumea intréga recunósce in Români o natiune démna de tóta stim'a, si noi ênsi-ne am dobânditu consciinti'a valórei nóstre, am devenitu o revelatiune pentru noi ênsi-ne.

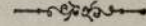
Acum patru ani multi Români degenerati in sêmtiemintele lor, caletorindu prin strainatate rosiau de a se dice Români.

Astadi nu mai este nici unulu care se nu fie mândru de a purtá ori unde acestu nume.

Astadi tiér'a intréga striga, cu iubire si cu entusiasmu: traiésca Regele care a redatu Româniloru glori'a militara si consciinti'a de ei ênsii, ér' resunete departate repeta pe campiele Bulgariei, traiésca Regele!

Acolo se agita si tresalta in acestu strigatu umbrele glorióse ale luptatoriloru cadiuti pentru redicarea patriei.

Fiti binecuventate umbre iubite; s'a redicatu falnicu si puternicu arborele udatu cu sangele vostru generosu, si acum s'a incununatu oper'a pentru care v'ati datu viéti'a; ati plecatu, avêndu in capulu vostru unu principe vasalu, si astadi poteti binecuventá pe Regele Romaniei!

FLORIC'A LUI DRAGANU.

— Novela. —

Pre tempulu lui Stefanu celu Mare, Moldov'a devenisè obiectu de admiratiune.

Prin virtutile domnitoriului si bravur'a romanésca, prin forti'a armeloru si victoriile stralucite portate in contr'a poloniloru si a unguriloru atrasesè atentiunea lumii intregi.

Tiér'a, acést'a tiéra binecuventata de Domnedieu erá stórsa si depradata de multe-ori. Dar' popórele belicóse nu cunoscú ostenél'a luptei. Se batu si-'si apara foculu si vétr'a pâna i-i mai curge sângele prin vine.

Ast'felu erá Romanulu. — Eroismulu i-i erá in sânge, si luptele continue i-i facusè draga campani'a.

Totu cetatianulu erá ostasiu in tempuri de nevoi; totu Romanulu acceptá invasiunea inimicului cu arm'a in mâna.

In tempu de pace — deca erá pace pe unu momentu — prindea cornele plugului, tragea brasda lunga si ará paméntulu pe care 'lu scapasè cu sabi'a; si in órele de repausu, povestindu luptele petrecute, 'si invetiau copii cum se cade, cum se móra pentru tiéra. Le spuneau cá acestu pamentu ce produce pâne, l'au mostenitu dela stramosi, si l'au tienutu cu arm'a, — 'lu voru lasá la fii, se-lu tiena cu arm'a.

Si cându i-i chiamá tiér'a éra: lasáu plugulu in brasda si mergeau.

Oh, ce tempuri, — oh, ce tempuri!

Si Domnedieu benecuventá ostenelele lor. Pamentulu rodea si-'si nutriá fiii cá si o mama buna.

Plugulu, labórea le producea pâne; sângele cu care 'lu ingrasiá li producea vietia libera.

Oh, si câtu sânge a mai avutu acestu poporu!

Pre acelea tempuri traia in Moldov'a unu boieriu betranu, cu numele Costea Draganu.

Ei, multe dile, câtu bune, câtu rele, a fostu petrecutu betranulu Draganu pâna-ce albise! Elu erá unu monumentu, o istoria intréga, istori'a lupteloru ce petrecuse tiér'a in tempu de siesedeci de ani.

Cum 'ti scia elu povesti in serile de érna luptele lui Bogdanu si alui Aronu Voda cu polonii, espeditiunea in Transilvani'a, batai'a cu Mathi'a Corvinulu la Baia, mórtea lui Berendei si fug'a faimosului Corvinu. — Si elu in tóte a fostu de fačia, la tóte a luat par'e si din tóta batali'a a câscigatu câte o frundia din lau-i nemurirei.

BUCURESCI 16/28 MARTISIORU 1881.

Traiesca Regele si Regin'a! e strigatulu ce resuna de Sambata in Romani'a intr'ega, si ori pe unde este o suflare roman'esca.

Traiesca Regele! care si-a cascigatu coron'a regala, pentru sene si pentru tier'a s'a, inca din diu'a de 28 noevre 1877, candu defilau 'nainte-i gloriosii invingatori ai Plevnei cadiute.

Traiesca Regele! care a radicatu atatu de susu demnitatea coronei Romaniei, prin respectulu si intarirea institutiunilor politice ale Statului Romanu.

Traiesca marele Rege! care in diu'a candu reprezentantii natiunei vinu in corpore si plini de entusiasmu se-i presinte coron'a regala, le raspunde:

„Pentru Mine, dragostea acestui nobilu si vit'ezu „poporu, carui am datu inim'a si sufletulu Meu, este „mai scumpa si mai pretio'sa decatu tote maririle cari „incungiora Coron'a.“

Traiesca Regin'a! care prin calitatile nepretiuete ale inimei si ale spiritului Seu, urmeza, cu unu adausu de stralucire, traditiunea veciniei venerata a Dómnelor romane.

Punerea coronei regale pe capulu Alesului natiunei din 1866, este incoronarea operei inceputa la 1821, reluata la 1848 si urmata cu o vigore si dibac'e mai pre susu de ori-ce s'ar' pot'e spune dela 1856 pana astadi.

Generatiunea si barbatii esceptionali, cari au condusu destinatele Romaniei in acestu spatiu de tempu, potu dice ca au traitu secolu.

Se ne descoperimu astadi fruntea inaintea lor; ei represinta singuri, pentru o vietia de omu, o munca de secolu.

Mar'etia misiune le-a fostu datu lor se indeplinesca si cu mare glorie 'si-au indeplinitu-o. Mare va fi si memori'a lor in recunoscinti'a generatiunilor de fa'cia si viit'ore ale Romaniei.

Diu'a de 14 Martiu 1881 incheie intr'unu modu stralucitu seri'a de mari fapte seversite dela 1877 pana astadi. Candu ne uitamu inapoi, numai cu patru ani, suntemu in dreptu a ne mira si a ne mandri de calea ce amu percursu pe tote ter'emurile, si pe celu politicu si pe celu militariu, si pe celu economicu, intr'unu asi'e scurtu spatiu de tempu.

Acum patru ani eram inca priviti ca vasali ai imperiului otomanu.

De trei ani suntemu independenti, si de unu anu independenti'a no'stra e recunoscuta de tote poterile.

Acum patru ani eram priviti cu ore-care dispretiu de mai toti strainii, si chiar' noi, afara de pu'cine esceptiuni, n'aveamu neci o incredere in noi ensi-ne, nu aveamu apr'ope neci o stima pentru noi ensi-ne.

Astadi lumea intr'ega recunósce in Romani o natiune demna de tota stim'a, si noi ensi-ne am dobânditu consciinti'a val'orei no'stre, am devenitu o revelatiune pentru noi ensi-ne.

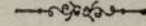
Acum patru ani multi Romani degenerati in s'entimentele lor, caletorindu prin strainatate rosiau de a se dice Romani.

Astadi nu mai este nici unulu care se nu fie mandru de a purta ori unde acestu nume.

Astadi tier'a intr'ega striga, cu iubire si cu entusiasmu: traiesca Regele care a redatu Românilor glori'a militara si consciinti'a de ei ensii, ér' resunete departate repeta pe campiele Bulgariei, traiesca Regele!

Acolo se agita si tresalta in acestu strigatu umbrele glori'ose ale luptatorilor cadiuti pentru redicarea patriei.

Fiti binecuventate umbre iubite; s'a redicatu falnicu si poternicu arborele udatu cu sangele vostru generosu, si acum s'a incununatu oper'a pentru care v'ati datu viet'i'a; ati plecatu, av'endu in capulu vostru unu principe vasalu, si astadi poteti binecuventá pe Regele Romaniei!

FLORIC'A LUI DRAGANU.

— Novela. —

Pre tempulu lui Stefanu celu Mare, Moldov'a devenis'e obiectu de admiratiune.

Prin virtutile domnitoriului si bravur'a roman'esca, prin forti'a armelor si victoriile stralucite portate in contr'a polonilor si a ungurilor atrases'e atentiunea lumii intregi.

Tier'a, ac'est'a ti'era binecuventata de Domnedieu era st'orsa si depradata de multe-ori. Dar' pop'orele belic'ose nu cunosc'u ostenel'a luptei. Se batu si-'si apara foculu si vetr'a pana i-i mai curge s'angele prin vine.

Ast'felu era Romanulu. — Eroismulu i-i era in s'ange, si luptele continue i-i facus'e draga campani'a.

Totu cetatianulu era ostasiu in tempuri de nevoi; totu Romanulu accepta invasiunea inimicului cu arm'a in mana.

In tempu de pace — deca era pace pe unu momentu — prindea cornele plugului, tragea brasda lunga si ara pam'entu'lu pe care 'lu scapas'e cu sabi'a; si in orele de repausu, povestindu luptele petrecute, 'si invetiau copii cum se cade, cum se mora pentru ti'era. Le spuneau ca acestu pamentu ce produce pane, l'au mostenitu dela stramosi, si l'au tienutu cu arm'a, — 'lu voru lasa la fii, se-lu tienu cu arm'a.

Si candu i-i chie'ma tier'a era: lasau plugulu in brasda si mergeau.

Oh, ce tempuri, — oh, ce tempuri!

Si Domnedieu benecuventá ostenelele lor. Pamentulu rodea si-'si nutriá fiii ca si o mama buna.

Plugulu, lab'orea le producea pane; s'angele cu care 'lu ingrasia li producea vietia libera.

Oh, si catu s'ange a mai avutu acestu poporu!

Pre acelea tempuri traia in Moldov'a unu boieriu betranu, cu numele Costea Draganu.

Ei, multe dile, catu bune, catu rele, a fostu petrecutu betranulu Draganu pana-ce albise! Elu era unu monumentu, o istoria intr'ega, istori'a luptelor ce petrecuse tier'a in tempu de siesedeci de ani.

Cum 'ti scia elu povesti in serile de er'na luptele lui Bogdanu si alui Aronu Voda cu polonii, espeditiunea in Transilvani'a, batai'a cu Mathi'a Corvinulu la Baia, mor'tea lui Berendei si fug'a faimosului Corvinu. — Si elu in tote a fostu de fa'cia, la tote a luat parte si din tota batali'a a cascigatu cate o frundia din lau'ii nemurirei.

Draganu Moldovenulu! — Unde erá lupt'a mai sange-
rósá, asaltulu mai greu — Draganu diregiá lupt'a. —
Moldovenii cunoseau glasulu meu, si veniau si se aruncáu
cá lei pre pagánu si invingeau. Chantatarulu vine,
Stefanu Voda a impumnatu sabi'a, si eu — eu nu-su
la drépt'a lui. Cene va ocupá postulu meu, — cene va
duce stindardulu in fruntea Moldoveniloru?

(Va urmá.) V. R. BUTICESCU.

INTRE MUNTI.

Intre munti cu floricele
Versându lacrima de gele,
Cá si ceriulu innotat,
O copila trista siede....
Ér' spre ea pasíndu se vede
Unu voinicu bravu, inarmatu.

— „O, copila scumpa, draga!
Ce totu plângi tu diu'a 'ntréga?
(Elu 'i dice cu amoru)
Nu ai mama iubitóre
Se te 'ntrebe, ce te dóre,
Se 'mplínésca alu teu doru?“

— „Las' se-mi plángu a mea dorere,
Cà-ci n'am alta mângaiere
In acésta viétia grea...
Am eu mama, dar' vitrégá...
O! de-ai scí câtu i-su de draga:
Cá la síoimu o porumbea...“

— „O, copila scumpa mie!
Gelea usca-a t'a junia,
Plânsulu stinge viétia t'a!
Lasa mum'a cea vitrégá,
Hai cu mine, dîna draga:
Si de plânsu tu vei uitá...“

— „Bravu erou! de braçu cu tine
Prin nevoi cási prin bine
Eu m'asiu duce suridiéndu...
N'am altu bine in viétia,
Tu esti unic'a-mi sperantia,
Unicu-mi doru pre paméntu!

Dar' vitrég'a me opresce...
Cá unu sierpe, ne pândesce;
O! de-ar' scí si de-ar' vedé
Cà-su cu tine de-o sêmtîre,
Cà-ti juru vecînica iubire:
Ar' fi vai de viétia mea!“

— „Ah! pândésca-ne 'n vecia,
Arda, piéra de mânia:
Cà-ci noi totu ne vomu iubí!
Si oprésca-ne ea, draga,
Oprésca-ne lumea 'ntréga:
Cà-ci totu un'a noi vomu fi!

Pentru animi iubitóre
Nu-i obstacolu pe sub sóre!
Suflete ce se iubescu
Facu-si drumu si preste munte,
Preste mare î-si facu punte:
Si 'ntr'o dî totu se unescu!“

PETRU DULFU.

BOTANIC'A POPORALA ROMANA.

Teiulu.

(Fine.)

In Sambat'a Mósiloru, adeca in presér'a séu
in ajunulu Dominecei mari au Români din tóte
satele din Bucovin'a datina de-a pune ramuri verdi
de teiu pe sub stresinele caseloru, éra in casa pe sub
grindi si pe la icóne. Totu in acésta séra e datina
de-a aduce ramuri de Teiu si a impodobí cu dênsele
bisericele. Si acést'a infrundire si impodobire a caseloru
si bisericeloru se face, dupre cum credu si istorisescu
unii, pentru-cá Teiulu ar' fi unu arbore sântu.

Acést'a datina stravechia de-a impaná casele cu
ramuri de Teiu pe la Dominec'a mare séu Rusa-
lii, se vede cá nu e numai la Români din Bucovin'a
in usu, ci si la Români din alte tieri, si mai alesu in
Moldov'a si Munteni'a, dupre cum prea lesne ne potemu
incredentiá din urmatórea poesie:

Astadi este serbatóre,
E Dominec'a cea mare,
Serbatórea cea cu tei;

Pe la stresni crengi s'anina,
Schimba cas'a in gradina,
Sboru prin frundie fluturi.

Fetele in serbatóre
Fulgaescu cá o ninsóre
Pe verdétia in câmpii;

Saru in jocu stergare albe,
Ridu la sóre mîi de salbe,
Ochii ridu de bucurii.

Ér' betránii la o parte,
La pahare î-si facu parte
Si multi ani î-si daruescu.

Cà-i Dominic'a cea mare
Cându au teii serbatóre,
Casele cându infrundiescu.¹⁾

La o septemána dupa Dominec'a mare, adeca
atunci cându se ducu dela noi Vêntósele si Fru-
mósele séu Frumusielele, raniurile ce suntu
atêrnate sub stresinele caseloru se iéu, se stringu intr'-
unu locu anumitu unde se pastréza apoi preste totu
anulu.

Aceste ramurele strinse la septeman'a dupa Domi-
nec'a mare le intrebuintiéza apoi preste anu spre dife-
rite lécuri, precum si cá unu mijlocu aparatoriu in con-
tr'a tunetului si a fulgerului.

Cându crépa titiele la vacile cele mulgatóre se
iéu vr'o câte-va ramurele de acestea si se punu in vétr'a
focului cá se arda pâna-ce se facu carbuni dintr'ensele.
Carbunii acesti'a se pisaza bine pâna-ce se facu pulbere
si amestecându-se dupa acést'a cu grosioru (smântana)
dulce de vaca, se ungu titiele crepate ale vaciloru, cari
in urm'a acést'a nu mai crépa apoi preste totu anulu.

¹⁾ „Duminec'a-mare“ poesie de A. Beldicean, publ. in Con-
vorbiri literare an. VI. Jasi. 1872—1873, p. 385.

Déca unulu séu altulu capeta cosi séu alte bube pe obrazu, femeile sciutóre facu focu din ramurele de Teiu dela Dominec'a-mare, éra cându foculu arde mai bene, iéu ori si ce apa au din damâna si turnandu-o preste focu, punu pre cei ce au cosi se stee de-asupr'a lui cá se se aburésca, si facându acést'a, spunu cá cei patimasi indata se vindeca.¹⁾

Cându tuna si fulgera mai cumplitu, spunu Româ-nii, cá atunci e bine de afumatu cu ramurele de-acestea de Teiu prin casa, căci atunci casenii nu se sparie, nici trasnetulu nu-i trasnesce. Asemenea se dice cá totu in acestu tempu de furtuna e bine se se faca si focu in casa din aceste ramurele.²⁾

Scórti'a de Teiu inca are, séu mai bine disu, a avutu óre-cându mare pretiu in ochii Româniloru. Asié ciobotarii români inca si pâna in diu'a de astadi indatinéza a pune la calcâele cioboteloru, ce le facu ei, scórtia de Teiu, ca calcâele cu atât'a se fie mai târi si se fie mai multu.

Mai de multu, pre cându diferitele vase construate din dóge de diferite lemne, cari suntu astadi in usu, nu eráu latite, Români indatinau de a face din scórtie de Teiu diferite cosiuri si speie,³⁾ cari le intre-buintiau apoi atatu spre culegerea fructeloru, catu si spre pastrarea acestor'a si a altoru lucruri intr'ênsele preste erna.

Mai departe, pe cându lantiurile erau fórté rari, éra canep'a nu éra asia de cultivata cá in diu'a de astadi si pre cându erau de buna-séma mai multi tei cá acum'a, Români indatinau de a pune scórtia de teiu la topitu si cum facu, buna-ora, in diu'a de astadi cu canep'a, si apoi din acésta scórtia topita, dupa-ce se uscá bine, faceau diferite funii si odgóne cu cari se serviau apoi totu atátu de bine cum se servescu in tempulu de fačia cu funiile cele de canepa.

Cum din acelu tempu, cându scórti'a de teiu ocupa locul canepii spre facerea funiiloru, se vede cá datéza si unele satire despre tigani, cari ni spunu cá carutiele acestor'a

Eráu tari si 'nferecate,
Cu curmeiu de teiu legate.

Totu cam de pre-atuncea credu ca esista si pro-verbulu:

Incurca teie
De curmeiu,

care se aplica unui omu neindamanaticu in vorba, séu aceluia, care voindu se scape din vre-o nevoie mare ar' vrea se croésca o minciuna mare si nu scí cum.

Scórti'a séu cój'a de teiu se intrebuintiéza de eatra Românce si la o séma de descantece séu farmice buna-óra candu descanta de Deslegatu.

1) Dictatu de Z. Popescu din Ciudeiu.

2) Dictatu de M. Molociu din Calafindesci.

3) Speiu pl. speie numescu Români din Bucovin'a unu feliu de mesura construat cu totul totu din scórtia de teiu, care are form'a si marimea unei patrari.

Cându cenev'a crede, cá e legatu cu farmece, de nu póte de es. a-si folosi man'a séu picíorulu séu alte parti ale trupului, atunci e de lipsa des legatulu. Atunci se ié o plantica de cója de teiu, cu care se léga vi'a si descantatórea o inóda de trei ori, — pe urma innodatur'a acést'a o desléga la unu riu si o arunca pe apa dimpreuna cu unu semnu dela omulu legatu. Se crede apoi cá e reu de acel'a, carele afla si redica Teiulu aruncatu.

Descantatórea pentru deslegatu, candu desnóda cój'a si o arunca pe apa, dice versurile urmatóre:

Me rogu la botezulu curatu
Cu care s'a botezatu
Crestinulu adevratu,
Ionu sè fia ajutatú,
Legatur'a-i putrediésca,
Éra elu se isbavésca, —
Cene a legatu cu reu
Sc cada pe capulu seu,
Hêrc'a 'n siepte pocnésca,
Pelea tóta se-i plesnésca,
Peste fóle, peste spate,
Legatur'a a fostu legata,
Legatur'a-i deslegata,
Legatur'a putrediésca,
Ér' Ion sè isbavésca.

*

Me rogu la nóuedieci si nóue
De dinióre
Si halóse
De vëntóse,
Pentru cá au ajutatú
Si Ionu tare stricatu.

Me rogu la 9, 99, — la 8, 88, — la 7, 77, — la 6, 66, —
la 5, 55, — la 4, 44, — la trei 3, 33, — la 2, 22, —
la un'a si nici un'a.

Legatur'a putrediésca
Éra Ionu se isbavésca, —
Legatur'a a fostu legata,
Legatur'a-i deslegata! 1)

Frundiele de Teiu se dice cá suntu bune la uime, dupa-ce acestea spargu, cá-ci ele au putere de a trage tóta reutatea afara cá si cu man'a.²⁾

Déca se intempla cá se frige séu se oparesce cenev'a la vr'o mana séu picíoru, apoi, dupa credinti'a Românceloru, frundi'a de teiu dela Dominec'a mare, e celu mai bunu si mai folositoriu mijlocu spre scóte-rea si stemperarea focului. Acést'a se pisaza bine pâna ce se face cá pulberea si asié se presura apoi pe lo-culu friptu séu oparitu.

In partile muntóse ale Bucovinei esista credinti'a, cá atunci candu infloresce Teiulu e primavér'a cea ade-verata, si déca infloresce mai de timpuriu, atunci tóta primavér'a va fi buna, éra de infloresce mai tardiu, atunci primavér'a va fi rea.³⁾

1) At. M. Marienescu. Deslegatulu, descântecu publ. in „Famili'a“ an. III. Pest'a. 1867. p. 265.

2) Dict. de M. Molociu.

3) Com. de Dl. P. Ursulu.

Dupa marimea frundiilor, imparte poporul romanu teii, ca si botanistii, in doue clase si anume:

Teiu cu frundie late (lat. *Tilia grandifolia*, Ehrh. germ. die grossblätterige Linde, Früh- oder Sommerlinde.) — O doina populara din Bucovin'a suna:

Lata-i frundi'a plopului
In postul Sãn-Petrului,
Da i mai lata cea de teiu
Din Crasn'a pâna-n Ciudeiu.¹⁾

Teiu cu frundie înguste, mici séu marunte (lat. *Tilia parvifolia*, Ehrh. germ. die Kleiblätterige Linde, Stein- oder Winterlinde.)

Unu teiu micu, teneru se numesce „Teisioru“, éra locul unde se facu multi tei „teisiu.“

In fine dupa numele acestui arbore s'au numitu si se mai numescu inca si astadi in Roman'a si-o multime de sate, munti, déluri, vìi, schituri si locuintie isolate, precum: Teiós'a, Teisiani, Teisianii-straini, Teisianu, Teisielu, Teisióra, unu satu si-unu pèrèu, Teisiu diece sate, dóue déluri, o vale, unu schitu, o padure si-o locuintia izolata tóte cu acestu nume, Teiu patru sate, Teiulu-din-délu, Tetulu-din-vale, sate.²⁾

S. FL. MARIAN.

CANTECU DE PRIMAVÉRA.

Cóst'a vescedíta Plânge 'n lips'a t'a, Vino primavéra A o mângaiá!	Flori cere copil'a, N'am de unde-i dá, Vino primavéra A o mângaiá!
Câmpulu te ascépta, Flóra, dulceá stea, Vino primavéra A o mângaiá!	Aid' se facemu ruga Copilit'a mea, Vino primavéra A ne mângaiá!
Sóre caldu si dulce Cere-o paserea, Vino primavéra A o mângaiá!	Dupa-acea me lasa A te sarutá, Vino primavéra A o mângaiá!
Anim'a mea geme, Lupt'a ei e grea, Vino primavéra A o mângaiá!	Apoi te fá cá-si Cându te-ai mânia, Vino primavéra A o mângaiá!

Blasiu, 1880.

TEODORU BOT'A.

¹⁾ Dupa ancsarea Bucovinei la Austri'a, Imperatés'a Mari'a Teresi'a a demandatu ca se se faca prin acést'a tíera, unu drumu, care se 'mpreune Galiti'a cu Transilvani'a. Acestu drumu, carele si astadi se numesce de catra poporul din apropierea lui „Drumulul Mariei Teresiei“ si care se 'ntinde pe sub pólele muntiloru, e celu mai bunu si totu odata mai frumosu din tóta Bucovin'a. In multe locuri se afla pe marginile s'ale aleie de tei, inse cea mai frumoá si mai atragatória e fára 'ndoiéla cea dintre satulu Crasn'a si târgusiorulu Ciudeiu (germ. Czudyn.) Acést'a impregiurare a datu apoi ansa poporului cá se improvisese poesiór'a citata.

²⁾ D. Frundiescu. Dictionariu topograficu si statisticu alu Romaniei. Bucuresci. 1872, p. 473.

LE'A séu AMORU si ONÓRE.

— Romanu de *Elis'a Modrach*. —

(Urmare.)

Pâna astadi se vorbesce in Castledene despre ace'a inmortentare — despre ace'a istoria trista, tragica, despre mórtea acelei mame tenere si frumoá si despre selbatec'a desperatiune a soçului ei. Se naréza cá frumos'a streina a fostu inmormentata in lucirea sórelui si la canteculu frumosu alu paseriloru, catu de solemnu sunau clopotele besericei, se parea ca fia-care tonu voiá se strataia aerulu limpede si sorosu, si cum mergea in fruntea procesiunei de doliu junele soçiu intristatu, — carele cu atat'a iutime si atatu de infricosiatu a fostu lipsitu de fericirea s'a. Li este in viua memoria paliditatea façiei lui, pare cá-lu vedu, cum se cutremurá la fia-çare sunetu scundu alu campaneloru, cá si cum par' lovi cu violintia in anima; cum se luptá cu dorerea-i nemarginita si cum la mormentu, dupa-ce a disparutu pentru totu-déun'a dinaintea ochiloru lui, cu braçiale estense strigá desperatu: Lea! Lea! — In diu'a ace'a s'a inchisu singuru in chilia, cá se nu audia neci o voce omenésca, se nu védia neci façia de omu, — a refusatu nutrementulu si mângaierea si in doreri fora sperantia si-a deplansu amórea perduta, tesaurulu disparutu. Intregu Castledene a imbracatu doliu cu dinsulu, parea, ca dorerea si mórtea a intratu in fia-care casa, in fia-care coliba. Apoi veni diu'a urmatoria si elu trebuia se-si reie viétia, se continue o esistentia, carea fora dens'a i parea atatu de nesuportabila. — Mai antaiu 'si aduse a-mente de tatalu seu, carele jacea morbosu de mórte si ardea de dorulu lui. Lacremile, dorerea amara erau desivite; elu nu o mai potea redo-béndi, pentru dens'a nu mai potea face nemicu. Ce se tiene inse de parentele seu, lucrulu stá cu totul alt'cum — lui 'i poté aduce mangaiare, reinsanetosiare si curagiu nou de viétia, de-ace'a se si decisé a-si continuá numai decátu caletor'a intrerupta.

Inse ce se faca cu mic'a Lea, cu copil'a dulce si frumoá, carea posiedea ochii mari, albastri si perulu aurii a mamei s'ale? — Lordulu cu doctorulu tienura din nou consiliu solemnu, carele de asta-data avea de obiectu sórtea venitória a micutiei.

Lordulu dicea, cá déca va aflá pre tatalu seu slabu si morbosu greu, va mai retacea secretulu casatorfei s'ale. Déca ar' traf iubit'a lui Lea, lucrulu, firesce, ar' stá cu totul alt'cum, — atunci si-ar' fi marturisitu cu mandria pasiulu seu, dar' ea erá mórta, si copil'a erá atátu de delicata si debila, incatu erá dubiu, déca va remané in viétia seuu nu.

In acelu casu nu erá consultu a intristá pre be-tranulu conte cu istori'a nebunfei si neascultarei s'ale! Asia-dar' velulu potea remané pentru venitoriu nedescoperitu.

Stefanu Letsom erá in acestu punctu de ace'asi opiniune. Nime nu sciá mai bine decátu elu, catu de

periculosu erá a comunicá unui morbosu faime rele seu celu puşinu neplacute. Apoi adausé lordulu cu convictiune:

— Intru adeveru D-t'a mi-ai fostu unu amicú devotu in necesitate, D-le doctoru. Neci bani, neci cuvente de multiamita nu suntu de ajunsu spre a remunerá servitiulu si ajutoriulu ce mi l'ai prestatu. Pentru ace'a 'ti voiu fi deobligatu in tóta viéti'a. Acuma mergu in Itali'a si póte voiu remané acolo pâna-ce tatalu meu seu se va insanetosiá seu va trece la cele eterne. Indata-ce me voiu reintórce in Angli'a, prim'a mea grigia va fi de-ati ajutá la imbunatatirea starei D-t'ale. Pâna atunci a-si dorí, cá se iai asupr'a-ti grij'a sermane mele fice.

Stefanu Letsom se uitá la óspele seu suridiéndu.

— Eu nu voiu fi ingrigitoria pré delicata, observá densulu.

— Dar' totusi me pricepi, dise lordulu. D-T'a locuesci demultu aci, încátu cunosci bene loculu si toti locuitorii. Eu mi-am sfarmatu forte multu capulu asupr'a venitoriului micutiei copile. Ar' fi o nebunia a o luá cu mine in Itali'a, si fiendu-cá din consideratiune catra tatalu meu, deocandata voiescu a tiené in secretu casatori'a mea, nu-o potu concrede neci unei'a dintre rudele mele seu dintre amici. — Aflu deci mai consulta, se cauti o muiere sanetósa si intielépta, care se-i póta servi de nutrice si crescatoria.

— Acést'a ar' fi lucru usioru, observá Letsom.

— Si atunci copil'a impreuna cu nutricea remanu sub inspectiunea D-t'ale si poti supraveghiá cu acuratétia tóte dispuşetiunile, ce le va luá in interesulu unei desvoltari salutare a ei. Eu me deobligu a-ti tramite pe anu câte cinci sute de pundi; din acei'a poti acoperi tóte lipsele copilei, poti cumperá cele necesarie si-ti remane si D-t'ale cev'a profitu. Te rogu, cá se primesci acést'a recompensa mica pentru binevoitoriulu servitiu ce mi-ai prestatu atatu mie, catu si iubitei si neuitatei mele soşii.

Doctorulu 'i multiamí din anima sincera si se si puse pré lucru, de a cercá adeca o persóna, carea se fia acomodata si in stare a luá asupra-si crescerea micutiei Lea.

Acést'a erá dorinti'a lordului, cá se-si védia compusé trebile inainte de ce ar' porni catra Itali'a.

Intre pacientele doctorului erá si o dama numita Margareta Dornham, de care se interesá dinsulu cu deosebire. Ea fusesé cameriera si posiedea o personalitate placuta si frumoşa, se parea blânda, prudenta si prin urmare démna de o sórte mai buna, decatu ace'a, de care avusé parte.

Déca dens'a s'ar' fi maritatu dupa vre-unu june activu, ar' fi fostu pentru densulu o soşia forte potrivita, dar' din nefericire, ea si-a datu anim'a unui perdevéra frumosu, cu care inse nu a avutu nici unu minutu de pace si fericire. Henry Dornham nu a avutu necicându ceva reputatiune destinsa; elu avea o faşia fru-

mósa, intunecata, erá, cum amu díce, unu feliu de frumsetia voluptuosa, de sudu, — inse atát'a erá totulu. Nu erá neci laboriosu, neci onestu, neci trézu. Faci'a lui frumoşa, ochii-i intunecati si perulu seu abundantu si buclatu cucerisé anim'a fetitiei frumoşe, blânde si atragátorie, si ea se maritase dupa dinsulu spre a blastemá in eternu ór'a, in carea l'a veditu mai antaiu.

Ei traiau pre o posesiune mica situata in unu locu pitorescu, numitu Aschwood, si acolo a avutu Margareta bucuriele supreme si dorerile cele mai profunde a vietiei s'ale. In o casatia mica i se nascusé unu copilasiu, unic'a radia cerésca, ce-i mai luciá pre orisonulu intunecosu, dar' acolo a si moritu. Acést'a s'a intemplatu tocmai in diu'a, in care a venitu lordulu Charlewood in Castledene. Asia dara cercandu o nutrice acomodata pentru micuti'a Lea, doctorulu si cugetá la Margareta Dornham.

Sperá, cá prin dens'a va poté delaturá tóte dificultatile, deci o si chiamá la sene. Insi lordulu priviá cu interesu acést'a muiere placuta si timida, a carei facia frumoşa si tenera erá deja traversata de brasde de necasu si suferintia.

— Cum-cá voiescu se primescu crescerea copilitiei? respunse ea la intrebarea doctorului, — firesce cá voiescu, ma chiar' aducu multiamita ceriului, cá-mi impartasiesce acést'a ocaşione, care se-mi conserveze anim'a de frangerea totala.

— D-t'a esti fórte nefericita pentru mórtea copilului d-t'ale o intrebá lordulu.

— Fórte nefericita, Domnule. Cu copilulu meu mi-am inmormentatu si anim'a.

— Cev'a din ace'a inse trebuie se impartasiesci si copilitiei mele, care si-a pierdutu maic'a, dise elu amicabilu. Nu me voiu încercá se te corumpu cu bani — cu bani nu se póte cumperá iubirea si ingrigirea unei muieri brave, cum esti D-t'a — inse te rogu pre iubirea, ce ai nutritu-o facia de copilulu D-t'ale, cá se fii amabila si catra scumpulu meu tesauru. Incérca-e ati imaginá, cá e propriu-ti copilu, ce l'ai recapatatu.

— Acést'a o voiescu si-ti promitu, respunse ea — si 'si tienú cuventulu.

— Nu crutiá neci ostenéla, neci spese, continuá densulu, si déca me voiu re'ntórce vei fi remunerata in abundantia. Déca tóte voru merge bine si micuti'a se va desvoltá spre multiamirea mea, atunci am de cugetu se o lasu sub tutel'a D-t'ale vre-o doi-trei ani. — Doctorulu 'mi spune, cá ai fostu cameriera; — in ce familii ai facutu acestu servitiu?

— Celu mai multu tempu am fostu la lady L'Estrange in Verdun Royal, d-le, respunse ea. Am parasitu servitiulu numai din cauza, cá intr'ace'a d-siór'a L'Estrange a crescutu si dómna voia se conduca o cameriera francesa.

Mai târdiu insusi se mirá, cum a ajunsu la acést'a intrebare curioşa.

— Eu 'asiu dorî, dîse lordulu, cá se te dedici cu tótulu micutiei mele, ér' eu te voi remunerá in abundantia, cá se nu fii necesitata a-ti cáscigá cele de lipsa pre alta cale. Eu plecu in streinatate, dar' lasu aci pre doctorulu Letsom cá tutorulu copilei mele; déca vei avé ceva lipsa pentru copila se te adresezi la densulu, deórece cu mine nu poti fi in corespondentia imediata.

Elu o ficsá cu aténtiune, candu a luat copiliti'a in bracie si s'a bucuratu fórté vediéndu radiele fericirei ce straluciau in ochii ei. Acum sciá, cá micuti'a Lea va fi bene-ingrigita. Densulu intinse muierei o bancnota de cinci-dieci de pundi.

— Cumpera pre dens'a totu, de ce va avé lipsa copila, dîse elu.

Margaret'a Dornham promisè, cumcá va ascultá in tóte punctele. Din portarea ei se potea conchide, cá a afatu unu tesauru nepretiuiveru. Cugetulu cum-cá éra si tiene in bracie o fíntia dragalasia, erá pentru anim'a ei nobila unu isvoru de fericire nespusa. Unic'a dorere i-a fostu ace'a, cá mergándu acasa sojiulu ei a derisu-o si si-a batutu jocu de tóta istori'a acésta curiósá, dupa cum dicea densulu.

— Astadi a-i facutu unu lucru bunu, a-i indeplenitu unu téggu, cátu se póte de proventuosu, Maggie, dîse elu, acum sperezu cá me vei sustiené tu si eu 'mi voi face díle dalbe si viéti'a placuta.

Elu 'si tiénu cuventulu si din acésta dí neci nu s'a mai incercatu a-si cáscigá panea de tóte dílele pre éale onorifica.

— Maggie are destulu pentru ambii, se indatená densulu a dice, — pentru ambii si pentru micutiulu viermisoru colo susu.

Pacient'a si fidel'a Margareta nu se caia neci candu si chiar' neci doctorulu Letsom nu a esperiatu neci odata, cumcá neindestulirea si grigile ei casnice cresceau pe dí ce merge in butulu mangaierei, ce-i prestá amórea catra mándr'a copilitia. (Va urmá.)

MELANCOLIA.

In desiertu alérga dílele cá dorulu
Si in vecinicie î-si atîntescu sborulu,
In desiertu in mediulu negrei-amaratiuni
Gusti o clipa cup'a dulcei ilusiuni;

In desiertu o! lume, vréi se amagesci
Cu a t'a dulcétia sinulu ce-lu sdrobesci,
Si pre bus'a arsa de-unu morganicu visu
Lasi se ratecésca sarbedu-ti surísu;

Nu!... a t'ale-ilusií, nici alu vietiei sboru
Nu-oru poté se stinga tainiculu meu doru...
Vai! a t'ale sarbedi si-ilusori placeri
Marescu si mai tare tristele-mi doreri.

Suntu sinuri ce 'n viétla n'au gustatu placere
Apasate vecinicu de o grea dorere,
Si déca in lume cev'a au iubitu
Este suvenirea, care le-a sdrobitu.

In desiertu o! lume, vréi se amagesci
Cu a t'a dulcétia sinulu ce-lu sdrobesci,
Cà-ci a t'ale sarbedi, viclene placeri
Marescu si mai tare tristele-mi doreri.

V. B. MUNTENESCU.

Vióre si Scanteiutie.

Nu lasá cá anim'a t'a se se deschidia preste mesura la dulcea suflare a sperantiei — nu lasá! cá-ci in unu ceasu cumplitu recea realitate, o inchide pentru totudeaun'a. — Nu uitá cuventulu din urma a intielep-tiunei omenesci, dí-i: póte! si vei fi scutitu de multe amagiri.

Nu murmurá déca sórtea 'ti tramite cáte un'a din lovirile s'ale — primesce periclulu cu frunte inalta, gândindu cu filosofulu: „durere tu nu esti unu reu!“

Pentru adeveratulu omu mangaiarea este dovad'a unei false prieteni. Detorinti'a si activitatea numai suntu in stare a vindecá sufletulu lui.

Rani adúnci ne sapa ursit'a, inse ele suntu curabile. Rani ce da anim'a animei — anim'a sie-si, suntu primejdiose si incurabile.

Patimi line inseinéza orizontulu vietiei; misica făr' a osteni, incaldiescu făr' a aprinde, si transfiguréza facar'a din peptu in o lumina curata si fericitóre.

Róta pre lángá noi palpita animele multoru mí de ómeni, dar' in sgomotulu maniloru peru neaudite tonurile bucuriei, cá suspinele durerei, in strigátulu téggului.

Neci o lupta nu este asié de grea, cá lupt'a cu anim'a t'a. Séu esi invingatoriu cu credintia sdrobita; séu vecinicu sclavu durerei te-ai facutu.

EMILIA LUNGU.

● aventura picanta.

Me puserá pecatele de scrisei cáte-va poesi si alte amenunte, prin cari tóte transpirá foculu celui mai ardinte amoru alu unei femeia care iubescé mai multu in visu — unu idealu nevediatu, necunoscutu; si cá se fiu socotitu dreptu femeia adoptái subscrierea pseudonima: „Laur'a.“

La acést'a me desceptu intru-o dí cu o epistola de cuprinsulu urmatoriu:

„Domnisióra!

Stilulu e omulu a dísu unu mare scrietoriu. Iertáti cá eu se schimbu acésta proverba si aplicándu-o la d-vóstra se dicu: „stilulu e domnisióra!“ — Intru adeveru eu cetescu din tóte frasale, din tóte cuvintele si din tóte literele scrise de gingasi'a manutia a d-vóstre

REVISTA.

ca . . . . . singuru d-vóstre poteti se-mi realisati idealulu dupa care se topesce anim'a mea. . . (Urméza pre trei pagine confessiunea celui mai profundu amoru ce dumni'alui 'mi pastréza mie — angerului intrupatu — in cele mai ascunse profundimi ale animei s'ale sincere si vergurfe.)“

A dóu'a, a trei'a, a patr'a, a cincea si asié mai departe pâna la a dóua-diecea di continuu acelea-si propusuri amoróse insoçite totudeaun'a cu câte unu buchetu frumosu de flori.

In urma vediéndu ca la epistolele s'ale nu primesce nici unu respunsu dela mene, in postscriptulu epistolei a dóuediecea ori treidiecea — nu-mi mai aducu bene-amente — amenintia cu sinucidere de voiu remané si mai departe sur'da la rogarile lui.

Mi s'a facutu mila de elu. Me-am pusu la mésa si i-am scrisu:

„Domnule!

Din epistolele d-t'ale, pe cari le reprimesci aici intr'unu plicu, m'am convinsu că sufletele nóstre suntu inrudite! . . . Dar', oh! nefericirea sortiei: de ce te-ai nascutu domni'at'a barbatu ori de ce nu me-am nascutu eu femeia? că-ci la casulu de antâiu eu te-asiu peti, ér' la casulu din urma asiu preferi a me maritá dupa domni'at'a, decátu a remané féta si mai departe dupa-ce alalta-eri mi-am serbatu a 32-a aniversare a nascerei mele. — Se traiesci fericitu!

20 12 1880.

NICULAE.

IN 1 APRILU.

Tóta lumea-i adi voiósa,	De esti seriosu: nu-i tréba, —
Betrânu, june si copilu	De esti veselu si glumetiú:
Uita viéti'a durerósa —	Se cotescu unii pre altii
Că-ci e di de-antâiu Aprilu.	Si te mesoru cu dispretiu,
Deci cá lumea se nu-mi dîca:	Dar' mai di mèi din vióra
Omu necultu si-'nfumuratu,	Se plesnéscu strun'a 'n tri,
Stergu o lacrima ce-mi pica	Din cositi'a-i balaióra
Si voiosu la toti me-aratu.	Mândr'a alt'a ti-o 'mpleti!

Adi voiescu a-mi face cheffulu:	Lumea de-astadi dee-mi pace,
Curga vinulu totu pèrèu,	Nu se vèrè 'n tréb'a mea,
Veselia, fericire,	Déca cum me portu nu-i place
Stralucéscu 'n sinulu meu!	Dieu nice mie de ea.

Di tiégane din vióra	Ori cum lucru ea me ride, —
Se-ti plesnéscu strun'a 'n tri,	Rîda de-astadi câtu o vrea,
Din cositi'a-i balaióra	Si eu mai nu crepu adese —
Mândr'a alt'a ti-o 'mpleti!	Atât'a î-mi ridu de ea.

Dar' ce vedu? toti ridu de mine,	Dar' mai di mèi din vióra,
Cá de-unu nebunu de inchisú;	Curga vinulu totu pèrèu!
Si in locu cá se-mi inchine	Am cercatu multu gustulu lumei--
Mai plesnescu cu toti de risu.	Mai ceree si ea alu meu . . .

* * *

Ómeni buni! celu ce se-'ncerca	Ómeni buni! celu ce se 'ncerca
Se lucre pe placulu vost' —	Se lucre pe placulu vost' —
Se sciti cá zadarnicu cërca	Se sciti cá baremi cu-o palma
Si cá i celu mai mare prostu!	Decátu voi este „mai prostu!“

V B. MUNTENESCU.

Regatulu Romaniei s'au recunoscutu deja prin Guvernele Angliei, Franciei, Italiei, Turciei, Serbiei si Muntenegrului; si nu e neci o indoiéla că si cele alalte guverne voru grabi a recunósce acésta intrupare a dorintieloru si aspiratiuniloru unui poporu bravu si conscu de inalt'a missiune ce are in Orientele Europei.

Serbarea proclamarei Regatului in Tulcea. Proclamarea Regatului romanu s'a serbatu si in Dobrogea cu mare entusiasm. In orasiulu Tulcea poporulu merse la cas'a prefectului si facu o demonstratiune de bucuria. Tunurile bubuieau si mustcele se audiau in diferite puncte ale orasiului, — spre séra o fanfara monstra cu music'a militara in frunte si o mare multime de poporu cutrierá orasiulu. Fruntea orasieniloru adunandu-se au espedatu o telegrama de felicitare Majestatiloru Loru la Bucuresci. Dumineca s'a celebratu unu Tedeum in Biserica catedrala S. Nicolae, la care au asistatu tóte comitatile orasiului si armat'a. D. prefectu primi apoi in sal'a palatului felicitarile autoritatiloru, ale membriloru corpului consularu, ale armatei si ale notabililoru. Catre reprezentantii puteriloru dise d. prefectu in limb'a francesca: „Rogu se luati actu de acestu mare evenimentu, care reinaltia Roman'a, că-ci si marile poteri au contribuitu mare parte de a ajutorá Roman'a se ajunga la rangulu de Regatu. Pentru acést'a ea le va fi intotudéun'a recunoscatória.“

Manifestarile de bucuria in Bucuresci nu mai au finitu. Câte-va dile dupa olalta orasiulu Bucuresci a fostu iluminatu. Regele si Regina, ori unde se arata intimpina o primire entusiastica. Marti Majestatile Loru au primitu intre altele si felicitarile unei deputatiuni a comunitatii Eleniloru, care a prezentatu Reginei unu frumosu buchetu, precum si felicitarile comunitatii israelitiloru.

Comparare intre Romani'a si alte Regate. O scurta observatiune statistica, o simpla comparare intre noi si alte Regate din Europ'a, va fi suficienta, lasându la o parte multe alte consideratiuni, spre a probá, câtu Roman'a meritá si trébuiá a-si luá loculu seu cá Regatu intre celealalte state Europene. Numai Roman'a propriu disa, lasându la o parte nóu'a s'a provintia Dobrogea, are o intindere de pamentu de 129,947 kilometre patrate, avéndu o populatiune de 5,376,000 locuitori. — Greci'a are 50,123 kil. patrate cu 1,679,775 locuitori. — Danemarc'a are 38,302 kil. patrate cu 1,969,454 locuitori. — Oland'a are 32,972 kil. patrate cu 4,037,010 locuitori. — Belgi'a are 29,455 kil. patrate cu 5,536,146 locuitori. — Bavari'a are 75,863 kil. patrate cu 5,022,390 locuitori. — Portugali'a are 89,625 kilogr. patrate cu 4,348,551 locuitori. Si tóte aceste tieri suntu Regate, de multu tempu, si fàra a se mirá nimeni! Si Romani'a se fi remasu Principatu cá Monaco, Muntenegru, etc. . . ! Cu dreptu cuventu s'a disu dar' in Adunare de d. Ministru de esterne, cá ce'a ce-erá anormalu, nu este ce'a ce s'a facutu la 14 Martiu, ci ce'a ce a esistatu pâna la 14 Martiu!

Sessiunea de estu anu a Academiei romane s'a deschisu la 10/22 Martiu in Bucuresci.

Apelu catre publiculu romanu. Ide'a arangiarei unei espositiuni romane s'a imbraçiosiatu de poporulu romanu din tóte partile nostre, cu atât'a caldura si insufletire, încátu avemu cele mai intemeiate sperantie la unu bunu succesu alu acestei intreprinderi. Spre a incuragiá participarea si spre imbarbatare la progresu, — subscrisulu comitetu a decisu distribuira de premii, prin care

se se distinga și se se remunereze încătr'a cele mai bune și mai perfecte obiecte espuse. — Nu mai incapa nici o indoiéla, că cu câtu aceste premii voru fi mai mari și mai multe, cu atât mai imbucuratoriu va fi succesul espositiunei, și totudeodata produc-tulu celu mai inteligentu și laboriosu va aflá cu atât mai si-guru remuneratiunea și distincțiunea s'a meritata. — Premiile, voru constá de-o parte din diplome și medailii de diferite clase, ér' de alta parte din anumite sume de bani. — Diplomele și me-dailiile se voru accordá dreptu distincțiune labórei și inteligenției produc-tulu, fára privire la grup'a carei apartiene obiectulu esp-usu; precându premiile banesci voru fi legate de unu anumitu scopu alu producțiunei, d. e. pentru celu mai finu postavu, pentru cea mai frumósa și cea mai nobila prasila de vite, — pentru cele mai frumóse póme etc. etc. — Mijlócele banesci, de cari dis-pune acestu comitetu inse suntu atâtu de modeste, încátu din ele abié se voru poté creá premii banesci; din care cauza comitetulu s'a si adresatu catra inaltulu guvernul alu tieréi, pentru a ne im-parteși din budgetulu statulu menitu spre asemene scopuri, cu o suma óre-care spre crearea de premii, și credemu că inaltulu gu-vernul nu va desconsiderá cererea nóstra. — Inse pentru a sporí câtu se póte numerulu premiiloru, subscrisulu comitetu afla de bine, a invitá prin acést'a atâtu corporatiunile romane câtu și pri-vații la crearea de premii banesci. — Astfeliu de premii voru portá numele donatoriulu și se voru folósi numai spre scopulu determi-natu de densulu. — Observamu aici, că in intielesulu regulamen-tulu espositiunei, premiile se voru accordá din parte unui juriu compusu din barbati de specialitate. — Corporatiunile și privatii cari se voru aflá indemnatu a dá ascultare acestui apelu, suntu pofitiți a se adresá de-a dreptulu la subscrisulu comitetu. — Sibiu 13/25 Martie 1881. — Comitetulu centralu alu espositiunei romane. Parteniu Cosm'a m. p., presiedinte. E. Brote m. p., secretariu.

Anunčiu. Societatea actiunarie „Hebe“ va tiené adunarea generala in Naseudu la 1-a Maiu 1881 st. n. Obiectele: raportulu directiunei, raportulu cassariulu și consiliulu de inspectiune, reg-ulararea afaceriloru directiunei și a consiliulu. Pertractarea pro-puneriloru directiunei. Pentru casulu, cându din lipsa de membrii, resp. voturi pe acestu terminu nu se-ar' poté tiené adunare, totu prin acestu anunčiu se invita DD. actiunari la a II-a adunare, ce se va tiené in 15 Maiu 1881 st. n. totu in Naseudu. — La acésta adunare voru decide cei presenti. — Directiunea.

Balu filantropicu impreunatu cu jocu de calusieri se va arangiá la 1 maiu st. n. 1881 in sala Redutei urbane din Gher'la in scopulu infintiarei unui fondu pentru ajutorirea mai alesu in casu de morbu a eleviloru mai lip'iti dela institutulu pedagogicu din Gher'la. Inceptulu la 8½ óre sér'a. — Comitetulu arangia-toriu e compusu din urmatorii domni: Gregoriu Stetiu, pre-siedinte; N. F. Negrutiu, secretariu; V. Gr. Borgovanu, cas-sariu; Macaveiu Popu, comptabilu; Joanu Hodoreanu, Va-siliu Suciu, Joanu Boieriu, Gregoriu Baldi. Pretiulu unui biletu de intrare: 1 fl. de persóna, 2 fl. de familia pâna la 3 mem-brii, ér' de-acólea in susu de fie-care membru din familia câte 50 cr. mai multu. Unu biletu de galeria 1 fl. v. a. Intre paus'a cea mare dela mediulu noptiei se voru presentá p. o. publicu prin 12 juni universitari din Clusiu investiti in costumu nationalu „Jo-cur'le istorece ale Calusieriloru romani. — Contribuirile marinimóse spre scopulu filantropicu a balulu suntu de a se adresá Cassari-ulu Comitetulu arangiatoriu. Indata dupa balu se va publicá unu Ratiociniu specificu despre perceptele din biletele de intrare și contribuirile benevole precum și despre espensele acestui balu fil-antropicu.

Cursu elementaru de literatura, notiuni de Logica, Stilistica, Retorica cum si o colectiune de bucáti și fragmente din scriitorii seculilor XVI, XVII, XVIII și XIX, alfabetulu și ortografi'a cir-lica pentru usulu scóleloru secundare de báiatu și de fete, alu scó-leloru normale și comerciale, precum și pentru studiulu privatu.

Cu 50 modele, 115 dispositiuni și mai multe teme de lucru de I. Manliu professoru. Bucuresci, tipografi'a Academiei Romane, Strad'a Academiei Nr. 19. Pretiulu 5 lei noi (2 fl. 20 cr.) — Au-torulu, care predá limb'a romana la liceulu St. Sava, cursulu su-perioru, sentiéndu lips'a unui cursu alu limbei romane pentru cla-sele secundare, alu carui materialu se fia luat din tóte studiile ce se predau in cursulu secundaru, cá istori'a, geografi'a, sciintiele naturale s. a., spre a inlesni metodu si a face pe elevi se intie-léga mai bene acele studii, a scrisu acestu cursu, conformandu-se programei oficiale. Notiunile de logica, precum și stilistic'a gene-rale, suntu insocite de deprinderile practice trebuintióse. In ce'a ce privesce retoric'a este tractata numai partea teoretica; notiunile de estetica suntu atinse in trécatu, pe ici pe colo. Autorulu a cre-diutu că este bine, că se se ocupe puțin si de limb'a trecutulu, cá si de literatur'a ei. Acést'a l'a indemnatu a adauge cártii mai multe bucáti și fragmente importante din secululu XVI—XIX, re-produse cu ortografi'a loru originala. Ortografi'a cártii e cea a-do-ptata de Academia. Intregulu opu (de 568 pagine) se presenta cá o scriere fórtu folositoare si instructiva, lucrata cu multa cuno-scentia și diligintia.

Logografu.

De Mariti Lupanu.

Din urmatóarele 58 silabe:

al, cer, e, gru, char, ee, pii, lu, sa, curg, i, ti, ly, to, sa, jin, le, po, de, fort, york, cu, ris, be, ruszt, a, u, li, new, grif, lo, mac, ra, sa, tre, de, ri, u, nu, tia, il, chiu, go, ni, lo, re, lec, tun, o, nep, ia, pi, ti, mi, san, fa, a, dri

se se formeze 21 de cuvante, ale caroru litere initiale, cetite de susu in josu, se deie numele unei fóia poporala romana; ér' lite-rele finale, cetite de josu in susu, se deie numele redactorulu a-celei fóia.

1. Unu ornamentu alu sexulu frumosu.
2. Munti in Europ'a.
3. Unu opidu in Ungari'a dincolo de Dunare.
4. Unulu dintre cele mai crude animale.
5. Unu fiu alu patriarcelui Iacobu.
6. Unu legislatoru din Spart'a.
7. Una statiune a calei ferate (orientala ung.) in lini'a prin-cipala.
8. Una litera din alfabetulu ebraicu.
9. Unu duce Athenianu.
10. Unu ministru presinte in Ungari'a.
11. Unu dramaturgu grecescu.
12. Unu opidu celebru in Americ'a.
13. Una recerintia pentru fericirea ori-carui poporu.
14. Una specia de gacitura.
15. Unu numeralu in singulariu.
16. Unu fluviu in Romani'a.
17. Numele unui santu Arhangelu.
18. Unu organu corporalu.
19. Numele unei plante cunoscute pretotindenea.
20. Celu mai renumitu poetu romanu.
21. Dieulu măriloru.

Terminulu de deslegare e 15/27 Aprilu a. c. Intre deslega-tori se voru sortiá icóne frumóse și carti pretióse.

— Deslegarile Gacituriloru din numerii precedenti se voru publicá in nrulu 7.

POST'A REDACTIUNEI.

Mai multor'a. Poesiile inspirate din ocaziunea procla-marei Romaniei de Regatu și tramise nóue in dilele din urma se voru publicá in numerulu urmatoriu.

Bucuresci. Corespondenti'a referitória la deschiderea se-siunei de estu-anu a Academiei romane ni-a sositu pré tardiu pen-tru nrulu acest'a. Va urmá inse de-odata cu celea ce ni le mai promiti.

D-lui din Vien'a acum in B. Resultatulu Concursulu se va publicá preste puțin. Novel'a ace'a e démna de publicatu, — aviséza darna Redactiunea ca la casulu candu nu s'ar' premiá cáta remuneratiune ai cere pentru de-a concede publicarea ei in acestu diurnalu

Amorul lui Cetewajo, Resbunarea tiarulu, Dinah și Ri'a — se voru publicá, inse cev'a-si mai tardioru.

Proprietariu, Editoru și Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Imprimari'a „Demeter & Kiss“ in Deesiu.